

направиме ничто сами, оставихме до 30 иануаріа, когито собрахме общо собраніе.

Отъ размышленіе-то на това собраніе, съ зрѣло разсѣженіе, быде рѣшеніе, да захване Церква-та пакъ преговори-тѣ, когато Българи-тѣ чрезъ законно срѣдство провозгласятъ беззаконія-та на отцѣпненни-тѣ българскы архіереи, и припознаятъ на дѣло авторитетъ-тъ на священни-тѣ правила; другояче ще да чака рѣшеніе-то отъ всеобща-та Церква. Съвремѣнно же са опредѣли комисиа отъ петъ лица, за да работи по вѣпросъ-тъ, щомъ са осъществи вышереченно-то условіе.

Но между тѣмъ заточенни-тѣ трима архіереи са вѣсвращаха отъ чѣтыредневно-то заточеніе, сичко-то же въ Ортакію сѣбирище захвана явно со строга дѣятелность, найпаче съ дозволеніе, пакъ да играй рола-та си съ същи-тѣ противоканонически дѣйствія, които Церква-та предварително осѣди въ основа на священни-тѣ правила. Мы пакъ еа протестирахме предъ гражданско-то началство за вѣщаніе-то на изверженни-тѣ, и за продълженіе-то на беззаконіи-тѣ имъ; но не само не ны послушаха, но отдаваха даже намѣренія діаметрално противоположни, както и въ отговоръ-тъ, когото проводи до насъ Великый-атъ Везиръ са изражаване тождедневно че отговорность-та пада върху Церква-та за отдѣленіе-то на Българи-тѣ, като че ныи смы желаяли ушь вѣща; такъвъ чудесенъ отговоръ получихме съ приложение че царскій-атъ ферманъ ще са тури въ дѣйствіе, което и быде незабавно, като са дозволи на Българи-тѣ да си избератъ Ексархъ.

На 16 февруаріа, слѣдъ второ-то общо Собраніе което стана въ Патріаршія-та по причина на Ексархово-то избираніе, извѣстихме писменно на Высока-та Порта че Церква-та като не припознава избраніе-то на Ексархъ по таковъ начинъ нито друго такво беззаконно и проти-